

Viekkaudella voittoon

Kun Aleksanteri saapui Hydaspesjoelle, Poroksen mahtava armeija odotti häntä joen toisella rannalla. Aleksanteri keksi ovelan juonen päästäkseen joen yli mahdollisimman vähäisin tappioin.

AKG IMAGES & PER O. JØRGENSEN/HISTORIA-LEHTI

3 Aleksanterin koukkaus

Aleksanteri ylitti joen 27 kilometrin päässä pääleiristään noin 5 000 ratsusotilaan ja 6 000 tarkoin valitun jalkaväensotilaan kanssa.

Intialaiset tiedustelijat havaitsivat Aleksanterin ja varoittivat Porosta.

2 Hämäys jatkuu

Osa makedonialaisista jäi aseisiin joen rannalle. Poros joutui levittämään joukkojaan kuultuaan Aleksanterin ylittäneen joen pohjoisempaan.

Osa armeijasta leiriytyi etelään.

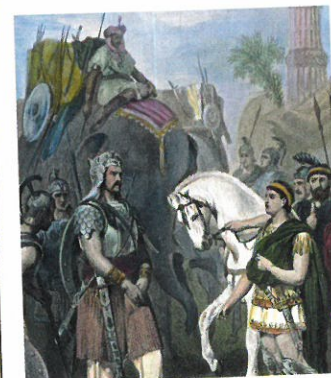
4 Poroksen poika sai surmansa

Saatuana tiedon joen ylityksestä Poros lähetti poikansa 2 000 ratsumiehen ja 120 taisteluvainun kanssa hyökkääjiä vastaan. Vainut juutuivat mutaiseen maahan, ja Aleksanteri voitti yhteenoton helposti.

Poroksen poika kuoli taistelussa.

5 Aleksanteri löi Poroksen joukot

Poros tajusi tullessa huiputetuksi ja marssi pohjoiseen koko armeijansa ja kahdensadan sotanorsun kanssa. Aleksanterin ratsujoukkojen ja jalkaväen hyökkäys pakotti intialaiset perääntymään. Nyt myös joen toiselle rannalle jääneet makedonialaiset ylittivät joen ja iskivät pakenevien intialaisten kimppuun. Taistelussa kuoli noin 20 000 intialaista.

Poros haavoittui taistelussa ja joutui antautumaan.

Aleksanteri

Poros

1 Aleksanteri jakoi joukkonsa kahtia

Aleksanteri livahti leiristään eräänä sateisena yönä vieden mukanaan noin puolet joukoistaan. Loput jäivät leiriin vihollisen hämäämiseksi.

INTIAN JOUKOT

NORSUT

Sotanorsut hyökkäsivät yleensä jalkaväen kärjessä. Ne kantoivat selässään paria jousimiestä ja ajuria, joka ohjaili niitä ankusha-keihäällä. Norsun nahka on noin kolmen senttimetrin paksuinen, minkä vuoksi niitä oli vaikea pysäyttää aseineen. Sotanorsut talloivat miehiä jalkoihinsa ja viskeliivät heitit sivuun syöksyhampailaan.

VAHVUUS: Palnava ja vahva norsu oli tehokas taistelussa.

HEIKKOUS: Kipu saattoi saada norsun hyökkäämään omia päin.

OSPREY PUBLISHING

Ajuri oli helppo ja tärkeä maali, sillä ilman häntä norsua ei voinut hallita.

Haavoittuvainen jätti

Silmät olivat sotanorsun heikoin kohta.

Kärsässä on runsaasti hermoja, ja siihen osunut isku aiheuttaa kipua.

Kinnerjanteet on helppo katkaista vaikkapa miekalla.

Jos norsu pillastui, ajuri joutui tappamaan sen iskemällä ankusha-keihään sen selkärankaan.

THE BRITISH MUSEUM

ja tappoi monia. Loput intialaiset söksyivät epätoivoissaan kalliolta alas. Aornoksen valtauksen jälkeen heimot ymmärsivät, ettei makedonialaisia voinut pysäyttää, ja yksi toisensa jälkeen ne laskivat aseensa.

Poros halusi taistella

Sillä aikaa kun Aleksanteri itse taisteli Aornoksella, hänen armeijansa toinen puolikas marssi Intiaan Khybersolan kautta ja ylitti Indusjoen ponttonisilta pitkin. Aornoksen taistelun jälkeen Aleksanteri yhdisti taas joukkonsa ja lähti marssimaan kohti Indusjoen laakson suurinta kaupunkia, Taksilaa, jossa hän tapasi liittolaisekseen ryhtyneen kuningas Omphisin. Omphis varoitti Aleksanteria siitä, että hänen perivihollisensa, naapurivaltakunnan kuningas Poros, oli alkanut koota joukkojaan. Poros hallitsi Hydaspes- ja Akesinesjokien välistä

aluetta, ja hän uskoi suuren armeijansa pystyvän pysäyttämään valloittajat.

Ennen kuin Aleksanteri lähti kohtamaan Poroksen joukkoja, hän päätti käydä tapaamassa paikallisia bramiinipappeja. Vierasmaalainen valloittaja ei Arrianoksen mukaan kuitenkaan tehnyt pappeihin suurtakaan vaikutusta: ”Pian sinä kuolet, eikä sinulle silloin jää muuta kuin se maa, johon ruumiisi haudataan”, ylipappi Dandamis tokaisi Aleksanterille.

Toinen pappi, Kalanos, oli myötämieleisempi ja suostui lähtemään Aleksanterin neuvonantajaksi. Vähän myöhemmin makedonialaiset saivat tietää, että kuningas Poros oli koonnut joukkonsa ja oli valmis taisteluun. Aleksanteri lähti joukkoineen heti häntä vastaan.

Armeijat näkivät toisensa ensi kerran keuhällä 326 eaa., kun ne saapuivat

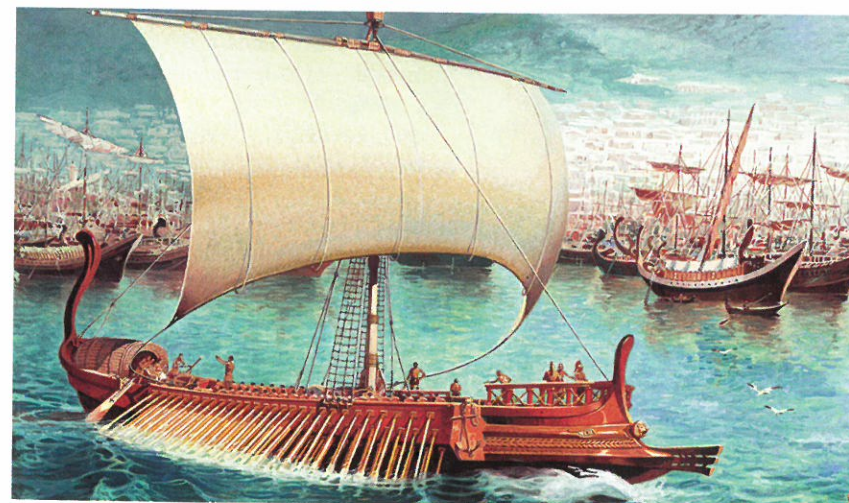
Hydaspesjoen vastakkaisille rannoille. Talvella joen saattoi ylittää kahlaamalla, mutta keuhällä se virtasi vuolaana ja leveänä. Aleksanteri tajusi, että hän joutuisi ylittämään virran veneillä. Makedonialaiset olivat rakentaneet lauttoja, veneitä ja yksinkertaisia kaleereja Induksen ylittämistä varten, ja nyt Aleksanteri määräsi ne purettaviksi ja tuotaviksi Hydaspesjoelle.

Joen ylittäminen ei kuitenkaan ollut Aleksanterin ainoa pulma. Makedonialaiset eivät mitenkään voisi taistella Poroksen kahtasataa sotanorsua vastaan ilman ratsuväkeään. Hevoset pelkäävät luonnostaan elefanteja, minkä vuoksi niitä ei voinut viedä lautoilla joen yli suoraan toisella rannalla odottavien sotanorsujen eteen. Aleksanterin olikin oltava ovela, mikäli hän mieli päihittää Poroksen.

Aleksanteri keksi ovelan juonen

Nykyhistorioitsijoiden arvioiden mukaan Aleksanterin ja Poroksen armeijat olivat suunnilleen samankokoiset, ja niissä kummassakin oli noin 40 000 miestä. Aleksanteri päättikin väsyttää Poroksen ja tämän joukot. Hän määräsi miehensä marssimaan joka päivä edestakaisin pitkin Hydaspesjoen rantaa. Joka kerta Poros määräsi omat joukkonsa valmiuteen, ja joka kerta Aleksanteri kutsui miehensä leiriin ja jätti intialaiset tyhjin toimin joen vastarannalle.

Jonkin ajan kuluttua Poros kyllästyi ja määräsi valmiuteen vain osan jou-

Makedonialaiset kokosivat veneistä ja kaleereista pienen laivaston, jolla he ylittivät Hydaspesjoen. Myöhemmin he purjehtivat aluksilla Industa pitkin Arabianmerelle asti.